

Forslygtelse til at komme dem til Hjælp fra det Offentliges Side, ogsaa uden at det skulde være nogen Fattigunderstøttelse, som der blev paastaat igaar. Der existere store Sammenstud fra Private, hvoraf ligeledes, det veed jeg med Visshed, uddeles til forffjellige Invalider, og jeg kan derfor ikke skjonne rettere, end at, da Udvalget slet ikke har været paa det Næie med hvorledes det egentlig skulde hjælpe sig igennem denne Lov, og da der desuden er Spørgsmaal om at faae visse separate Fonds Stilling til Statskassen afgjort inden man kan oprette det omtalte Invalidefond, det saa synes mig at være saavel i Invalidernes, som ogsaa i hele Nationens Interesse, at man ikke i dette Dieblif vedtager denne Lov, som dog ikke kan tjene til andet end til at forvirre vort allerede noksom forvirrede Pensionsvæsen. Jeg vil i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke har kunnet nære sig endnu med den almindelige Pensionsslov, som vi skulde have; det vil ogsaa have en for Reserverofficererne; Krigsministeren, troer jeg, har lovet, at komme med en for Underofficerklasserne; her skulde vi have en for de Menige, for det er dog Betydningen af denne Lov, altsaa faae vi fire Pensionsslove. Jeg troer, at een kan være nok, og jeg troer det er det Duffeligste, ligesom jeg ogsaa troer, at Pensioneringen af alle separate Fonds burde indrages derunder. Af disse Hensyn burde vistnok Lovens Forhandling opsættes; men forøvrigt mener jeg, at en saadan Taxation, som den af et Par ærede Rigsdagsmand opstillede, er høist upassende, og skulde man endelig gaae til nogen af Siderne i saa Henseende, saa troer jeg, at, hvis man vilde holde fast ved det, som Udvalget har sagt, var det afgjørende Moment, nemlig Tabet af Arbeidskraft, saa skulde man hellere gaae i den omvendte Orden og give den menige Mand, som ikke har nogen anden Udvei til at skaffe sig Livets Ophold end Arbeidet, Mæst, end at man skulde gjøre det Modsatte og give en Officeer, som iforveien er høit pensioneret, en saadan høiere men for ham dog ubetydelig Understøttelse.

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg 3die District har Ordet.

Jagd: Jeg frasalder Ordet for Diebliffet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2det District har Ordet.

Scherning: Jeg har ogsaa opstillet en Skala, der er støttet omtrent paa de samme Grundsætninger som de, der ere fremstillede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Wilkens). Jeg har fulgt ham i hans Beregning, men jeg har ikke stemt mig fuldt saa høit op. Han har vist ganske Ret i, at det man skal søge at fastsætte, det er den Erstatning, man giver netop til dem, som ikke ere istand til at ernære sig selv ved Arbejde, men som forøvrigt nogenslunde kunne sørge for deres Livsforødenheder og altsaa ikke behøve nogen stadig Hjælp; det er dem, som ere i 2den Klasse, hvilken jeg har fundet, at Udvalget fuldkommen rigtigt har fastsat til 12 Rbdlr. maanedlig eller 144 Rbd. om Aaret. Naar vi tage den store Arbeidsklasse her i Landet i Betragtning, saa ville vi see, navnlig naar vi tage en Række af Aar under vores Overveetelse, at de i Gjennemsnit have tjent 2 Mk. daglig, det vil sige, de have tjent omtrent 100 Rbd. om Aaret, og man kan sige, at den Arbeidsmand holdt sig for meget vel tilfreds, som havde et Arbejde af denne Art sikket. Naar man nu giver en Mand, som slet ikke behøver at anvende nogen Virksomhed for at have det samme Erhverv, den samme Indtægt, saa giver man ham noget mere, for han har mindre Udgift, naar han ikke arbejder for sit Erhverv, end naar han arbejder for det. Deri troer jeg nemlig at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Wilkens) havde Ret, naar han meente, at den som ikke arbejder for sit Erhverv, har flere Udgifter end den, som arbejder for det. Maafee meente han, at den som havde lidt en saadan Brøst og var bleven vansør, kunde paa Grund deraf behøve af og til en eller anden Hjælp, en eller anden Tilhjælpning, som den anden, den sunde Arbeidsmand ikke behøvede (Wilkens: Ja!). Ja, derfor er det ogsaa, at denne Mand efter mit Forslag har faaet et halvt Hundrede Rbdlr. mere om Aaret, idet han, ved at have faaet 144 Rbd., omtrent har 44 Rbd. mere aarlig, end en Arbeidsmand i Almindelighed fortjener,